

РЕШЕНИЕ

№ 5428

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5394** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуалния представител юрк. Д. Ц., срещу Решение от 09.03.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109 състав по н.а.х.д. № 15156/2019г., с което е отменено наказателно постановление № 279824/12.08.2016г., издадено от заместник кмета на Столична община, с което на Д. Т. П. от [населено място] за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лв., на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон.Оспорен е изводът на СРС за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП.Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство, редовно призована, не се явява и не се представлява в производството по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е установил фактическа обстановка, която кореспондира със събраните по делото доказателства. Установено е, че на 28.07.2016г. в 15, 30 часа в [населено място] Т. П. пътувала в автобус № 404 с инвент. № 9099 след спирка „В. А.“ с посока на движение „Г. М.“, район С., където ѝ е извършена проверка от контролър в [фирма]. При проверката е установено, че пътува без превозен документ и отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. На същата бил съставен акт за установяване на административно нарушение от същата дата, послужил за издаване на НП № 279824/12.08.2016г., издадено от заместник кмета на Столична община.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон.

Законосъобразен е изводът на СРС за допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и издаване на НП, опорочаващо административно-наказателното производство и обуславящо отмяна на постановлението.

В чл. 18, т. 1 от НРУПОГТТСО (в приложимата редакция) са предвидени задължения за пътниците, както следва: а) да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б) да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в) при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. В НП не е посочена конкретната хипотеза от чл. 18, т.1 от Наредбата, която е осъществена – кое от предвидените задължения не е изпълнено от пътника. Непосочването на конкретната разпоредба, която е нарушена в НП води до неяснота и ограничава

правото на защита на нарушителя.

За да се приеме, че е осъществено посоченото нарушение е необходимо наличие на две кумулативно изискуеми предпоставки: пътникът да е без редовен документ и да е отказал да закупи билет за еднократно пътуване. Съгласно АУАН П. е пътувал без превозен документ и отказала да заплати карта за еднократно пътуване от контрольора, с което нарушила разпоредбите на чл. 18, ал. 1, б. “а”, “б” и “в” и чл. 35, ал.1, вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

За пълнота следва да се отбележи, че текстът на НРУПОГТТСО впоследствие е изменен, като основателно се явява оплакването на касатора, че неправилно СРС се позовава на ЗАвПр.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, X- ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.03.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109 състав по н.а.х.д. № 15156/2019г.

Решението окончателно и неподлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: